

Հ. Երկրագործութեան հետ վերաբերութիւն ունեցող ուսմունքները որոնք են:

Պ. Այլևայլ ուսմունքներ մէկմէկու հետ անանկ կապուած են որ չենք կրնար ըսել թէ աս ուսմունքը մէկալէն աւելի հարկաւոր է. բայց ըստ մեզ բնաբանութիւն, բնալուծութիւն ու բնական պատմութիւն գիտնալն ամենահարկաւոր է անոնց որ կ'ուզեն երկրագործութենէն մեծ օգուտ տեսնել:

Հ. Երկրագործութեան արհեստը որ ատենէն սկսած է.

Պ. Երկրագործութեան արհեստը մարդուս պիտանաւորութենէն հնարուած ըլլալով, ուրիշ ամէն արհեստներէն առաջ է. ուստի կրնանք ըսել թէ աշխարհիս ստեղծման ատենէն է. վասն զի Աստուած երբոր Աքամն ստեղծեց ու դրախտին մէջ դրաւ, ապրսպրեց իրեն որ ան տեղը բանի մշակէ, և իրեն հարկաւոր եղած բաները բուսցընէ: Աքամայ զակրներն ալ բոլոր իրենց կեանքը երկրագործութեամբ անցուցին, և Սոբէլ աւելի կատարելագործեց՝ դարբնութեան արհեստը գտնելով ու առջի խոփն ու մանգաղը շինելով: Սքսեղեղէն ետքը Աոյ նահապետ մէկէն իր առջի արհեստը ձեռք առաւ, և իր թուռներուն ալ սորվեցուց գործով, կամ նաև գրուածքով՝ ինչպէս որ աւանդութիւն է: Ասանկով կրտեսնենք որ աս արհեստն ալ Հայաստանի մէջ սկսեր ու շատ առաջ գնացեր է. և Խորենացին կրսէ թէ երկրորդ Արտաշեսի ատեն ան աստիճան ծաղկած էր որ լեռներուն ու դաշտերուն մէջ կտոր մը պարապ տեղ չէր մնացած որ մշակած չըլլար. Յովհաննէս կաթողիկոսն ալ առաջին Աշոտին համար կրսէ թէ բոլոր Հայաստան աշխարհքը պարտէզ մը դարձուց: Հայաստանի երկրագործութիւնը թէպէտ և հիմա շատ ընկած է, բայց ինչուան հիմա ալ կրտեսնուի տեղացուց ճարպիկ յաջու-

ղութիւնը աս արհեստիս մէջ:

Հ. Երկրագործութեան մէջ երևելի եղող ուրիշ հին ազգերը որոնք են.

Պ. Եգիպտացիք, Վաղգէացիք, Փիւնիկեցիք, Խարայէլացիք, Յոյնք, Կարբեղոնացիք, Հռոմայեցիք: Եգիպտացոցմէ անցաւ Խարայէլացուոց ու Յունաց, Յունացմէ Հռոմայեցուոց, ասոնցմէ ալ բոլոր Եւրոպայի ազգերուն մէջ տարածուեցաւ: Իսկ Վաղգէացիք հաւանական կարծեօք մասնաւոր ազգ մը չեն, հասկա Հայաստանի Խաղտիք գաւառին բնակիչներն են որ Վաբելոնի կողմերը գաղթական գնացին ու հոն աստղաբաշխութիւնն ու երկրագործութիւնը ծաղկեցուցին:

ԹԻՒՆԻ:

ԹԻՒՆԻՒՆ՝ մեծ օգուտը իրեն տրւեներն են, որ շերամներուն կերակուր կ'ըլլան, ինչպէս որ ամենուն յայտնի է. բայց քիչ տեղ կայ, մանաւանդ արևելք, որ աս օգտակար ծառը ինչպէս որ պէտք է հոգան, կամ հոգալուն կերպը գիտնան: ԹԻՒՆԻՆ՝ թէպէտև ամէն հողի մէջ առաջ կուգայ, և ասիկայ ալ իրեն կատարելութիւններէն մէկն է, բայց ամէն տեղ նոյնպէս պտղաբեր չըլլար ու երկայն ատեն չգիմանար: Այլևս է որ հողը ցուրտ, կարծր ու թաց չըլլայ, և ոչ խիճով՝ ու աւազով խառնուած: Իսկ ան հողերը, որոնց մէջ կիրը՝ կաւը ու աւազը այնպէս համեմատ են՝ որ թեթև կըլլան ու կակուղ, թթենիին խիստ յարմար կուգան. և աս տեսակ հողը որչափ խորունկ ըլլայ՝ այնչափ աւելի աղէկ առաջ կուգայ թթենին: Աւրիշ ծառերէն ալ հեռու տնկուած պիտի ըլլան թթենիները. ուստի Խտալիայի մէջ ալ սկսան հիմա հեռացընել թթենիներէն ան

1 Թուրք ազածը: 2 Չագլեթուց:

բոյսերը կամ որթերը՝ որ ասոնց վրայ պրլուելու սովորութիւն ունին։ Ընոր համար աս ծառը աղէկ հոգալ ուզողները՝ ամէն բանէ առաջ պիտինային որ հողը իրեն յարմար ըլլայ, ինքն ալ ուրիշ ծառերէն հեռու տնկուած, կամ գէթ մէկ կարգի վրայ շարուած։

Ըն երկիրն որ լայն ու խորունկ փորուած է և աղէկ բանեցուցած՝ թրթենիին համար խիստ աղէկ է, և առաջ կուգայ։ Թէ որ մէկը ուզէ կարգ մը թթենի տնկել, պէտք է երկու մեթր ու կէս լայնութեամբ և ութսուն հարիւրամեթր խորութեւն երկայն փոս մը փորէ, ու անոր մէջ կարգաւ տնկէ։

Յայտնի է որ աս փոսերը դեռ ձրմեռը չկոխած պէտք է փորել, ու փորելու ատեն ելած հողին վրայինը՝ փոսին մէկ կողմը դիզելու է, իսկ տակի կարգի հողը մէկալ կողմը։ Տնկուելու թթենին ան կերպով կրտրած պիտի ըլլայ որ վրան երկու իրեք ձիւղ մնայ աղէկներէն, և կտրուածքը սուր դանակով պիտի ըլլայ։ Իսկ մէկալ մանր ձիւղերը բոլոր կտրելու մաքրելու է։ Ըս գործողութիւնը անոր համար չէ որ ծառին սննդարար ոյժը բոլոր բունին ու ձիւղերուն երթայ, ու աւելի հաստընան, հապաորպէս զի ձիւղերը կտրտելով տունկին բնական աճումը ուշանայ, և կամաց կամաց աճելով աւելի զօրաւոր ու պարարտ ըլլայ։

Թթենին տնկելէն ետքը, յաջորդ տարին երկրագործը կը տեսնէ որ ամէն մէկ ձիւղին վրայ իրեք իրեք կամ չորս չորս հատ ուժով ծիլեր ելեր են. պիտինայի որ ամէն ձիւղին վրայ մէկ-մէկ ծիլ միայն թողու ուժովներէն, և անոր քովինները փրցընէ։

Թէ որ ծառը տկար մեծնալու ըլլայ, պէտք է տակը փորել, ու բունին քովէն բուսած ձիւղերուն ծայրերը կտրել։ Տարին երկու անգամ պէտք է ծառին տակը բուսած խոտերը բու-

լոր փրցընել, բայց նայելու է որ ան խոտերուն պատճառաւ հողը շատ չըփորուի։

Երկրագործին բուն աշխատելու ատենը առջի տարին է. անկէ ետքը հարկ չըլլար վրան մասնաւոր հոգ ընելու։ Թթենիին շատ մեծնալը կամ դիմանալը երկրին բնութենէն կրկախուի. որչափ որ բերրի ու պարարտ ըլլայ երկիրը՝ այնչափ երկայն ատեն կը դիմանայ թթենին։

ՕԳՏԱԿԱՄ ԳԻՒՏ

Պէր որդէլու դէրին կերպ։

ԲԱՐԱԿ ու թափանցիկ եղջիւրէ թիթեղը աւագով կամ թէ փոմդա բուսած քարով շփելու է որ կարենայ գրիչ ու թանաք բռնել. աս թիթեղը որ և իցէ գրի օրինակի վրայ դնես նէ՝ տակի գրերը որոշ կ'երևնան. ուստի տղան ան գծերուն վրայ գրիչը շարժելով ու գրելով ձեռքը կը վարժի բարակ ու հաստ տեղուանքը հանելու, և քիչ ատենուան մէջ աղէկ մաքուր գիր կը սորվի։

Եղջիւրէ թիթեղը գրերով երբոր լեցուի, ջրով սրբէ ու նորէն տուր տղուն որ գրէ։ Թէ որ քիչ մը թանաքի նշան մնայ վրան, կրնաս փոմզայով շփել որ բոլորովին անցնի։ Ըս յսպէս երկար ատեն կը դիմանայ աս եղջիւրը առանց կոտրելու, և թուղթի ծախքէն ալ կը խալսի մարդ։

Ըս գիւտս Երուա գաղղիացին գտաւ, որ փարիզի դպրատանց մէկուն մէջ գրի վարժապետ է։

